

Kirkegårdsbesøg

(Af Mona & Hans Kr. Høegh-Hansen)

I Kousted.

Da jeg for 2 år siden begyndte på slægtsforskning, havde jeg ingen anelse om, hvilke oplevelser jeg ville få. En af dem har været en tur på Kousted kirkegård. Til en overraskelse fandt jeg her gravstene fra min fars slægt. Mine tipoldeforældre, Magrete og Peder Pedersen Hvam, mine oldeforældre, Carl Pedersen og Ane Sine, min fars morbror, Valdemar Pedersen, som emigrerede til USA i midten af 1920'erne. Han døde i Californien i 1967, men ønskede at få sin urne nedsat i Kousted i samme grav som sine forældre.

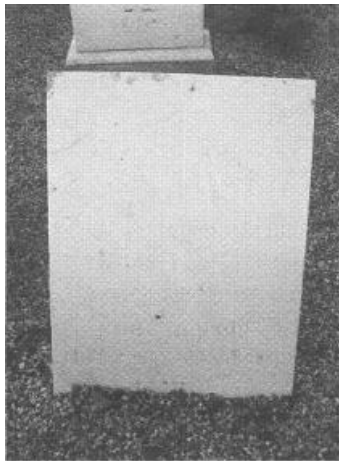
Valdemar skrev i 1966 en artikel i bladet "Kirke og Folk", hvor han bl.a. skriver om sit bamlingshjem og kirkegården således: ". . . Ved siden af kirken ligger et stråttækt, gult bindingsværkshus. Det stammer fra den sene middelalder og er bygget som kirkelade. Deri indsamledes den tiende af korn, som tilfalder kirken, der hørte under herregården Fussingø.

Nu er man i gang med at restaurere huset, der under National Museet er fredet. Et andet lignende hus lå ved siden af dette. Det var min fars barndomshjem, der blev han født for 94 år siden. Det blev nedrevet, og grunden lagt til kirkegården. Far boede i den landsby hele sit liv, 79 år.

Han valgte som gravsted netop den plet, hvor hans hjem havde stået; der er hans og mors grav. Det er ganske enestående at være stedt til hvile netop på samme plet, man er født. Ja, han ligger også lige midt i stuen, sagde farbror Per . . . "

Min fars moster og onkel er ligeledes begravet på stedet.

Gravstenen for mine tipoldeforældre var meget medtaget af vejr og vind, ja, næsten ulæselig. Så jeg skrev til graveren om tilladelse til at rense den og gøre den i stand. Denne tilladelse fik jeg. Så en efterårsdag i oktober 2005 drog vi af sted med marmorrens, maling, klude og spand,



Vi synes selv at vi fik et godt resultat.

Mona Houborg

I Macao

Da vi planlagde en rejse til Østen i januar 2004 besluttede vi, at inkludere den tidligere portugisiske koloni Macao i vor rejserute. Det var min slægtsforskning som var bestemmende for denne beslutning. En gren af den slægt, som jeg har forsket i, og som kom fra Skotland og Irland, bosatte sig i slutningen af 1700 tallet netop i Macao.

Før besøget satte vi os to mål: Det første var at besøge den kirke, i hvilken en af slægten i 1860 var blevet døbt. Denne kirke fandt vi, men vi kunne desværre ikke se den indefra, idet den var lukket på grund af nedstyrtningsfare.

Det andet var at besøge den protestantiske kirkegård i Macao. Det blev en uforglemmelig oplevelse. Den var oprindeligt ikke en kirkegård og dens tilblivelse er en lang og fascinerende historie.

Men kort fortalt blev de første begravelser foretaget omkring 1814 i en stor have, som tilhørte guvenøren for det store engelske handelselskab "The East India Company". Når dette skete, var det fordi, at man ifølge loven ikke måtte begrave ikke-katolikker på de stedlige kirkegårde. Der blev begravet i alt 177 personer af mange forskellige nationaliteter på kirkegården. Fra 1858 benyttede man ikke længere denne begravelsesplads.

Kirkegården gik i forfald, men i dag henligger kirkegården smukt og fredeligt, takket være en enestående indsats af en australsk professor for at restaurere og redde disse gravminder.



Det var en ubeskrivelig oplevelse at gå imellem disse mangeartede gravminder. Vi fandt ingen i den slægt vi søgte: Vi fandt derimod ikke mindre end 4 grave, hvor danske var begravede.

Og netop ved en af de danske grave var der det særlige, at den havde to gravsten. Kaptajn Christian Ipland fra Åbenrå var med sit skib i 1857 anløbet Macao. Han døde under opholdet i Macao og blev begravet på den protestantiske kirkegård. En mindesten blev rejst.

Familien i Åbenrå mente imidlertid at han burde mindes med en sten fra sit hjemland og fik en gravsten tilhugget og sendt til Macao. Således fik Chr. Ipland to mindesten på sin grav.

Som vi forlod kirkegården med et minde rigere, gik solen ned bag bjergene på Kinas fastland.

Hans Kristian Høegh-Hansen